

ВЪСТАВАРИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА БЪЛГАРСКИ-ТИ ИНТЕРЕСИ.

ЗАМѢНЯВАСИ СЪ СЪКИ ДРУГИ ВЪСТНИКЪ.

БРОЙ 13.

ЦАРИГРАДЪ 1859 Юнѣ 20.

ГОДИНА 1.

България излизала на два
месеца: на единъ тогава
и единъ мѣсяцъ. Говорятъ
излизала у Свободѣ вечеръ
и излизала у Попелъ-
ничъ и Свѣтъ вечеръ.
Въ Цариградъ ще се раз-
даватъ и триста листа, а
по възвръщане отъ Цариградъ
ще се испрашатъ гола-
мата и Попелъничъ-
та мѣсяца.
Годишната цена при-
дана на каже е:
за въ Цариградъ —
гр. 150
за въ Цариградъ
гр. 180
Бъже отъ Цариградъ
хотѣхъ да зема са-
мо годишната цена, че
е гр. 150.

У Д. Мангосъ
излизала въ Цариградъ
у А. П. Бръвна
покривката на Вост-
никъ въ Базъ-Балъ.
Възвръщане отъ Цариградъ:
у Настоятелствата на
Базъ. Книжница
Редакцията се намира у
Книгопечатницата на А.
Мангосъ.
За пазенето и да не
някой да извѣсти у Бъ-
лгария, нѣма да извѣ-
сти.
Листата които състо-
ятъ до Редакцията на
Въстникъ, не са нади-
сваны до Друга Целъ.

Българска-та народна черква въ
Цариградъ, и Галата Сарай.

II

Колко голямо злощастіе за Българ-
ска-та народъ да не е ималъ до днеш-
ни години черкви, духовенство, уч-
илища въ Цариградъ. Турци-ти иматъ
Цариградъ джамии и Имами, Гръцци-
ти черкви и попове и училища, не-
двиненити Арменци иматъ черкви и
попове и училища, съединенити Армен-
ци иматъ черкви, едно духовенство, е-
Семинария и много училища. Евре-
ци иматъ хаври, Развини (хахамъ ба-
и училища.

А ние, Българи, кои-то сме, ако
имамъ народно- три пѣти по много-
бройни отъ Гръци-ти- два пѣти по мно-
бройни отъ Арменци-ти, десетъ пѣти
и двадесетъ пѣти по многобройни отъ
Гръци-ти- нѣмаме почти черква, ду-
ховенство, училища въ Цариградъ, въ
Галата на отоманската имперія!

Съ една дума, ние, Българи, най-
малко, и най-многобройната отъ Хри-
стианскити народности, подчинени подъ
името на НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО
ИТАНЪ-ТЪ, ние сме въ столицата
нашиятъ Августъ Само-держецъ, както
еврейскити народъ въ свѣтъ-тъ, за-
ключени, скитающа, безъ свое си о-
собно съединени само единъ съ други
въ измененіето на нѣколко земледѣ-
лпроизведенія, и чрезъ измененіето на
нѣколко думи по нашъ языкъ.

Безъ съмнѣніе, ето едно положение
ло, срамно, умразно, нетърпимо ако е
нѣкога.

Прочее това лошо, срамно, умразно,
търпимо положение кой ни го е на-
ложилъ? кой ни задържава въ него? кой
го налага? кой го употребява за пол-
за си?

ГРЪЦИ-ТИ!!

Да, Гръцци-ти сж които до сега ни
разбавявали да бъдемъ народно ед-
но, да имаме народно нѣкакво ум-
ственно обработване, да имаме една на-
ционална книжовност; кои-то погубиха на-
ши книги, изгориха ръкописити ни,
изтожиха ветхити ни памятници, па-
мѣти на нашити предания;

Гръцци-ти сж които на два пѣти по-
малко нашата народна Иерархія, кои-то
даватъ сѣкоя година нашити еноріи
то търгуватъ съзъ нашити еноріи;
Гръцци-ти сж които преобърнаха на-
ши исповѣди, нашити вѣщича, сички-
ни вѣтросповѣдни дѣла на търговски
моти;

Гръцци-ти сж които сѣкоя день го-

натъ нашити учители, които гуждатъ
раздоръ между нашити настоятели за да
не напредватъ нашити училища;

Гръцци-ти сж които, чрезъ неправ-
но-то и съблзнительно-то си поведѣніе,
развратяватъ правити на нашитъ неви-
ненъ народъ и които, служители на Са-
тана, ввождатъ развращеніе-то въ сичка
Българія;

Гръцци-ти сж които ни даватъ неу-
чени попове, за да не ни учятъ нищо,
попове продадени които можатъ да ку-
пятъ послѣ, попове които можатъ ако
щатъ да дръжатъ гладни, попове безъ
влияніе, които можатъ да насилватъ да слу-
жатъ на тѣхнити страсти;

Гръцци-ти сж които идатъ още и
тая година да подновятъ въ Галата-Сарай
онова което направиха преминалата го-
дина, сир. да влѣзатъ лукавно въ наши-
ти мѣста и да ни припятствуватъ да съ-
участвуваме на добринити на Негово
Величество Султанъ, въ бройната съ-
размѣреніе което ни ся пада.

Съзъ една дума, Гръцци-ти сж които
сж пѣхваха до сега между нашитъ на-
родъ и любезнитъ му самодержецъ, кои-
то ся даваха за нашити наблюдатели въ
работити (назжри), които, за да възбра-
нятъ Н. В. Султанъ и неговити дос-
тойни предметници, да ни познаятъ по
добръ, сѣкога припятствуваша да имаме
въ Цариградъ черквити и духовенството
които сж нѣща непременно за нашето
народно священнодѣйствиѣ.

Лишени отъ черкви, лишени отъ
духовенство, лишени отъ училища въ
Цариградъ, съ една дума лишени отъ
сѣкакво народно представяніе, какво сме
были до сега въ Цариградъ? Ние сме
были нити малко нити много каквото сж
были робити на Лакедемонити, ние сме
были Илоти!

Но Богъ да е хилядо пѣти благо-
словенъ! Отъ злото начнува да излиза
и цѣрть. Колкото нашето народно чув-
ство сж е патискало отъ Гръцци-ти-то
повече ся сжбужда дѣятелно. Колкото
повече сж ни унищожили Гръцци-ти-то
только повече сж си направили права за
нашата умраза и на нашето противос-
танданіе. Колкото повече ни сж дръжели
отстранени отъ Императорското Пра-
вителство, только повече ще ся трудимъ
да ся приближимъ до него. Колкото по-
вече ни насилватъ да ходимъ въ черква-
та нмъ, въ училищата нмъ, только пове-
че ние ще ги отбѣгваме.

Колкото по вече ни възбра-
нѣтъ да съединимъ доходити си, да съеди-
нимъ силити си, за да стоимъ раздѣлени
и да имамъ по добръ власть върхъ насъ,
только по вече, ние ще дѣйствуваме отъ
наша страна съзъ сѣгласіе, ще ходимъ
наедно и ще туряни въ общо нашити

доходи за да минимъ безъ тѣхъ и да ги
отдаленимъ далечъ отъ насъ.

Прочее треба да начнемъ отъ Ца-
риградъ най-първо. Да, най-напредъ ние
сме длъжни въ Цариградъ да посадимъ
народнитъ си духъ сръщо Гръцкитъ
духъ въ Цариградъ треба да противопо-
ложимъ Българскы черкви сръщо Гръц-
кити, една Българска Иерархія сръщо
Гръцката, Български училища сръщо
Гръцкити; съ една дума, въ Цариградъ,
ние сме длъжни да окрѣпимъ Българс-
ко-то чувство противъ гръцкото. Защо-
то въ Цариградъ ся намира голямото
средоточіе на Гръцката пропаганда; най-
повече въ Цариградъ нашата народностъ
е имала загуба, и, лишени отъ сѣкаква
народна помощъ нашити Българи оти-
ватъ да ся пакхатъ въ гръцизмъ-тъ.

(Слѣдува)

Отговоръ на безименниятъ съчи-
нителъ на новата бослов-
ска система.

Вече днесъ можимъ да отговоримъ на
съчинителъ-тъ на писмо то което Ц. Въс-
тникъ обнародва въ Но 433.

Съчинителъ-тъ на това писмо искалъ
да е безименникъ, и явно е че той е ималъ
за това причина; обаче той не бѣ только
непознатъ отъ народъ-тъ колко то той мо-
же да го е пожелалъ. Защо то сѣкой въ
Цариградъ може да каже днесъ ниято му,
да покажи конакъ-тъ му, да прикажи сега-
шно то и преминало то му състояние.

Но отъ двѣ нѣща едно: или писмото
му съдържава добри нѣща, или съдържа-
ва лоши. Ако то съдържава добри нѣща,
защо да ся крие и защо да ни приложи те-
жестъ на доказателствата си на тежестъ-
та на властѣта си? Ако напротивъ писмото
му съдържава лоши нѣща защо да обезчес-
тава характеръ-тъ си и да привлече върхъ
себѣ си осаждаіето което Евангелието е
изрѣкло противъ сѣкаквъ видъ злодѣйци.

Всякъ бо делалъ злая, дума Евангелие-
то, ненавидитъ свѣта и не приходитъ въ
свѣту, да не обичатъ дѣла его, яко лу-
кава суть: творяи же истину (сир. Който
живѣи въ правдоу, въ правдата, въ
искренность-та, който драи дѣла истинно
праведни и похвали) грядетъ въ свѣту да
явится дѣла его яко о бозѣ сугъ создана,
« съобразно съзъ законъ-тъ му, съ во-
лята му, съ духъ-тъ му.

Като отговаряме на безименниятъ, на-
шата цѣль не е да отговоримъ на хилядото
въпроси които подига отъ безименія на лу-
хтъ си и отъ неученность, но единствено
на въпросъ-тъ за священнитъ огънь.

Обаче, ние мислимъ че сме длъжни да
направимъ едно иззѣтіе на тоя въпросъ за-
да ся отговоримъ на едно друго ничтожно
нѣщо, на което види ся че безименниятъ е смя-
талъ като едно непременно средство за да ни
погуби въ духъ-тъ на нашити съотечествъ-

енинци и да ни отнесе почетъ-та нмъ. Про-
чее кое е това ничтожно нѣщо? Ето го въ
думити, въ образъ-тъ и съзъ сичка та жел-
чь която безименниятъ е пожелалъ да мудаде.

Съ душевно соболезнаване за Г-на
« вѣстникъ-ка казвамъ, ся провинка безим-
« енниятъ, че той нема своя совѣсть ни своя
« свободна воля, защото стига да вникне
« читателя въ духа на вѣстникъ-му и ще ви-
« ди, че отъ долъ подъ желателны-тъ бѣл-
« гарски интереси, изуитска яхидна ся крие,
« за да угръзе на българитъ най-нѣжно то
« нмъ мѣсто на религіозна та нмъ совѣсть, но
« Вѣстникъ-ка нема за това грижа, та както
« му сж нмше отъ... цапа си го въ Вѣ-
« стникъ-ка за интересъ на българитъ, както
« той дума.

Още единъ пѣтъ безименниятъ съчини-
тель много смѣташе да ни направи зло съзъ
това ничтожно нѣщо. По много е излаганъ.
Защо то, ако отъ една страна нашити бѣл-
гари нематъ Фанариотски или московски вкусо-
ве и антипатіи, отъ друга страна ние немаме ни-
къкъ да ся червенѣимъ за личити си сношенія
нмъ за заплатѣ то съзъ него си придобиваме
хлѣбъ-тъ. Безименниятъ може да рече то-
лко за това?! Има за насъ, дума той, едно
голямо душевно соболезнаване. Ние го
принуждаваме да упати това съболезнаване
за себѣ си.

Споредъ безименниятъ азъ не съмъ ималъ
« една совѣсть и една свободна воля.
На друго мѣсто въ истото то писмо бези-
менниятъ мисли че пиша вѣстникъ-тъ си только
« безсовѣстно « цето « совѣстьта ми е по-
мрачена « и « сочувствіе то ми нехристіанско.

Понеже безименниятъ мѣ насилва да
открѣ работи които сж познати само отъ
нѣколко лица, ще обявя единъ пѣтъ за сѣ-
кога, че некога никой неиска колко то него,
или поне никой только не дѣйствова колкото
него за да ми отнемъ употребеніе-то на съ-
вѣстьта ми и на свобода-та ми. Ако е и-
спадналъ днесъ да обнародва безименно то
сиписмо, то е зашто то несподучи въ интри-
ги-ти си и послѣ въ заплативаніята си. Ето
въ нѣколко думи една твърдъ дѣлга исторія
или подобръ една истинна комедія съзъ три
дѣйствія.

Не малко смелъ отъ Прометей, бези-
менниятъ мисли, не да откриди отъ небо то
огънь-тъ Юлсеровъ, но да влезе както ще
въ непроходимо то святилище на челоуече-
ска та съвѣсть. Ние не сме только високо-
мыслени. Когато ни ся случи да сѣдимъ за
челоуческа та съвѣсть ние отбѣгваме да
дѣйствуваме въ тая бѣдствениа работа дру-
го-яче освѣнъ съзъ помощъ-та на дѣла та
кои то челоуеческо то око може да види.

Вѣсто да назв безименность, нека съ-
чинителъ-тъ на писмо то ся покажи, нека
искажи нмъ то си и тогава като си отве-
семъ съзъ нескромность-къмъ него, както
къмъ най-добри-ти си прѣатели, ние ще
сравнимъ дѣла та му едно съзъ друго и ще
видимъ да ли днешна та му съвѣсть е съ-
образна съзъ нѣкогашна та му.

За онова кое то ся на насъ отнася,
ние сме днесъ такива какво то ни сж сѣ-
кога познавали. Отъ рано ние разумѣхме
защо то кое то гръци-ти ни сж сѣкога пра-

види, и кое то ни още правят. И за това ние сме ги съкога мразили, съкога гнусили, съкога сме бѣгали отъ тѣхъ. Н. П. Неофитъ, предъ врѣмя грѣцки митрополитинъ въ Търново знай нѣщо за това.

Да свържимъ чувства та си съ съ ново то си поприше и да искаме да намѣримъ за щита на наши ти дѣла въ едно мѣсто печатно не е друго нѣщо отъ страна на безименниятъ освѣтъ да станимъ безъ причина виновати за една лоша клевета.

Безименниятъ мисли че на Сантъ Бенедето немаме свобода та на наша та съвѣсть и на наша та воля и че слѣдователно онова кое то правимъ и думаме не пропсхожда отъ наша та доброволностъ. Прочее това не е друго нѣщо освѣтъ една нова клевета измислена отъ една безсилна злоба. Да ли безименниятъ незнай че ние отказаме да излезимъ отъ Сантъ Бенедето само и само защото го самъ си той не можи да ни намѣри другади, още и на Фенеръ, едно мѣсто кое то да представлява исти ти за щита за наша та свободна съвѣсть и воля?

Съ съ тѣя умразни клевети безименниятъ мисли че ще и насилди направимъ онова кое то не можа да придобие отъ насъ съ съ друго средство, сирѣчь да принесемъ печатница та си на друго мѣсто и да прикженимъ общественни ти си сношенія.

Нека му дадемъ за една минута благодарение то кое то той трѣси и нека му направимъ нѣколко въпроси на кои то го можимъ добръ да разумѣе отношеніе то. Ако бѣхме на Фенеръ близо при безименниятъ, щехме ли бы по добръ отъ въ Газата? щехме ли има на Фенеръ наша та съвѣсть и наша та воля по свободни отъ колко то ги той самъ си има?

Да ли не е по честно да живѣимъ въ Сантъ Бенедето вежели да живѣимъ въ Каира-Казанъ! Да ли съдружество то на Изумити ти! (1) не чини колко то училище то на Каиръ!

Слѣдъ като урѣдѣ вѣстникъ-тъ и пригѣдаме печатница та си отивамъ да давамъ уроци въ Бебекъ. Прочее, има ли за мене въ какъвъ подлогъ за срамъ като съмъ учителъ въ първо то, безъ противорѣчіе, и въ най честно то училище въ Цариградъ? Да ли можа да ся мисля за покрѣтъ подъ трѣда та кол то покрива едно голѣмо число ученици кои то надлежатъ на най почтени ти и най честни ти домочадія на Цариградъ, на България и на друго мѣсто?!

Слѣдъ като дадохме тѣя изисненія на съчинителъ тѣ на безименно то писмо нека рѣчѣмъ като него:

« Сега остава въпроса, слазѣжъ ежегодо дѣло Св. Свѣтъ во Иерусалимъ надъ гроба Господень, или не? »

Знаятъ че ние отговорихме отрицателно. И за това ние нарѣкохме святоокрадна измама въренсповѣдніятъ обрядъ чрезъ когото грѣцки мислѣтъ че снематъ отъ небото единъ священный огънь, и за това още ние оприличихме дѣлото на Прометей който открадналъ отъ небото священный огънь на дѣлото на оновова който ѣлиза, предъ очити на събраніятъ народъ, въ Гробътъ Исусовъ, който послѣ запалва вътрѣ свѣщи съ съ камѣкъ, съ съ запалка или съ друго химическо произведение, и който, като излѣзе отъ тамо, раздава тоя огънь като че е падналъ отъ небото.

Такъвъ бѣ нашятъ отговоръ; такъвъ е отговоръ тѣ ни още, такъвъ ще бѣде секога отговоръ тѣ ни колко-то дълговременно, ще ни дадатъ и ще дадатъ на прелъстеніятъ Народъ тая святоокрадна лукавшина за едно истинно чудо.

Сега какъвъ е отговоръ тѣ на безименниятъ? Ето го такъвъ какъвъ то ни го дава:

« Святии Апостоли и подиръ тѣхъ Св. Отци и Св. Вселенски собори, нищо не помянуватъ за това [за чудо то на Св. Огънь], нито Православна та наша Церква. » е узаконила за православни тѣ да върва-

тъ че слази [Св. Огънь], или не: Нито Иерусалимска та Церква говори особено, за това нѣщо. »

Слѣдъ единъ такъвъ отговоръ ние намираме съшливо странно че съчинителъ тѣ на безименно то писмо, ни осжда че пишемъ, бесовестно противъ св. Огънь, нарича вѣстникъ-тъ ни, безсовѣстенъ, че има за насъ едно голѣмо душевно соболенуване, и най повече дозполява си да дума това когато говори за наши ти българи.

« Хвали ся Г. вѣ Вѣстникъ чейма мнозина такива послѣдователи и ся трудни по нещастію да ги умножи за скѣвѣната си цѣль! Хвали ся окаянный че венчикъ въ Цариградъ българи сѣ ставади неговии, едномысленици. Сохрани Господи! тая е клевета врѣхъ Цариградски тѣ Българи голѣма и страшна!!! »

Ние отъ наша страна увѣряваме всѣхъ Християнскии свѣтъ, че освѣтъ безъ звѣрни нѣкой си, намъ непознати, ни е динъ благоразумный българи не е съ негово то мнѣніе, но сѣ отвращаеатъ юше отъ неговии тѣ бжовитини. »

Тѣй прочее като думаме, ние, уредникъ на България, че наши ти българи не върватъ въ священный огънь, сир. върватъ никакъ едно нѣщо за което Апостоли ти, Св. Отци, вселенски ти собори, православна та Церква, още и Иерусалимска та Церква не говорятъ нищо, не учатъ нищо, ние сме клеветникъ!!!

Напротивъ безименниятъ съчинителъ не билъ клеветникъ и на Вѣстникъ България и на наши ти българи въ Цариградъ и на друго мѣсто! като дума че наши ти българи върватъ членътъ на св. огънь който не е въ символъ тѣ, и за когото нищо не говорятъ, и пакъ споредъ него, нити Апостоли ти, нити св. Отци, нити вселенски ти собори, нити Православна та Церква, нити Иерусалимска та!!!

Гдѣ прочее безименниятъ съчинителъ е ималъ глава та си когато турѣлъ тѣй въ противорѣчіе самъ себѣ си и кога то е отдавалъ безъ причина на наши ти българи едно върване кое то нематъ и кое то не можѣтъ да иматъ, зашто то нити Апостоли ти, нити Св. Отци... не имъ сѣ го научили? гдѣ е ималъ глава та си? Той я е ималъ не въ помрачена та си съвѣсть и въ нехристиянско то си състраданіе, но въ противохристиянска та система и въ каирски ти и въ протестански ти си състраданіе.

Противно на други ти християни протестанти ти и каирски ти не върватъ дѣйстви- тельно то присѣствие на Исуса Христа въ Свято то причастіе. Тѣ върватъ само на „благодатно то присѣствие“ Прочее такова е догматическо то формално учение на безименниятъ съчинителъ. Ето думите му:

„Святая наша православна Церковь има святей предѣлъ узаконенъ, какъ при всяко священнодѣйствіе на святити тайни! молитва и обряди црковни. Господъ нашъ Исусъ Христосъ присутствува благодатно и освящава извършаемото священнодѣйствіе на предстоящій народъ. »

И като че ся е страхувалъ че не сѣ го добръ разумѣли вато че не добръ съставлялъ системата си, безименниятъ съчинителъ повтаря още и на друго мѣсто на писмото сп благодатното присѣствие на Исуса Христа. Ето още думите му:

„... що е за чудо да слази ежегодо „но святей свѣтъ надъ гроба Господень, кога ежедневно при всяко священнодѣйствіе, благодатно присутствува Исусъ Христосъ и освящава священнодѣйствіето и предстоящій народъ. »

Слѣдователно твърдѣ ясно е, безименниятъ съчинителъ не върва дѣйствителното присѣствие на Исуса Христа въ священнодѣйствіето на святити тайни, той върва само благодатното му присѣствие. Съ съ други думи безименниятъ съчинителъ не върва единъ членъ на християнската вър-

която ни сѣ научили сички апостоли, сичкии Св. отци, сичкии вселенски събори сичкото събрание на църквата, освѣтъ протестанти и еретици.

На противъ той върва сърдечно и ни хули силно, насъ и наши ти послѣдователи, че върваме св. огънь Иерусалимски, върване кое то нити апостоли, нити св. Отци... нити протестанти, нити Каирски ти не ни сѣ научили!

Безименното писмо съдържава ошечного нѣща твърдѣ смѣшини. Ако вървато и общирността на нашиятъ вѣстникъ ни го дозволѣтъ ние ще сѣ върнемъ.

Ако непристрасниятъ духъ исна отъ една страна да вмѣстимъ слѣдующа та кореспонденція отъ друга страна правдина та изискува да ся пазимъ.

Сачинителъ тѣ на тая Кореспонденція мисли че Н. П. Пайсѣй не ялъ пуйки и прасци презъ постни дни и че това извѣстие е една клевета измислена отъ куповласи (цинцири), Завистни зашто то грѣцкиятъ владика бѣлъ далъ петъ хиляди гроша за Българско то училище.

Но ние ще дрѣжимъ за истинно извѣстие то на нашиятъ кореспондентъ догдѣ вторіятъ ни докажи противно то. При това ние знаимъ че Н. П. Пайсѣй не правиникаво отличіе между постни ти и бжжип ти дни. Съкога ся бжжип. Ако му ся случи да яде месо презъ постни дни, това сѣ дрѣжи у причини съвѣсъ изимателни, и не у правили та Църкви кои то тои тапчи съ съ крака за тая точка и за други много.

Колко то за завистъ та на куповласи ти, ако е истинна че Г. Пайсѣй е далъ петъ хиляди гроша за училища та ни, нищо нѣма по естествено. Но ощи единъ път, тая завистъ е една работа странна на навикътъ когото Г. Пайсѣй има да неправи отличіе между постни ти и бжжип ти дни, и да слѣдва въ това обичай-тъ на Евреи те и на Турци ти.

При това Куповласи ти свършено събръкватъ като ся насѣрбватъ че Г. Пайсѣй далъ петъ хиляди гроша на Българи ти за училища та имъ, както и Българи ти збръкватъ като ся радватъ за това. Онова кое то Г. Пайсѣй направилъ въ Пазарджикъ е съвѣсъъ прилично на онова кое то Г. Григоріи направилъ въ Свищовъ.

Въ Свищовъ, първо не щѣха нищо да дадатъ на Г. Григоріи. Но Н. П. като имъ ся обѣща послѣ петъ или шестъ хиляди гроша за училище то, Свищовчени ти му дадохъ дозволѣние да ги съблече както му подобрь угодн и споредъ своевоіто си. Тѣй прочее Куповласи ти треба да сѣ были твърдѣ благодарни че грѣцкиятъ владика остригълъ или оскубалъ наши ти Българи. А пакъ Българи ти требае да сѣ червенеятъ отъ простота та си и отъ измамваніе то си.

Ако треба доходи за да сѣ задрѣжатъ наши ти училища зашто да не ги сабпраме ние сами и да оставиме на грѣци ти грижа та да сабиратъ десѣтъ хиляди гроша и да упазятъ послѣ половина та за тѣхъ си?

Но ние знаимъ зашто, въ Пазарджикъ, въ Свищовъ и на друго мѣсто, Чорбаджии ти склоняватъ владиката да съблечи народъ тѣ то е зашто то послѣ дѣлятъ съ съ него печалъ та или зашто то купува отъ напредъ склонность-та имъ. Свищовски ти Чорбаджии, наприкладъ, ся продадохъ отъ напредъ. Но явно е чи въ това Г. Григоріи спичае три за едно. Кога наши ти Българи ще си отворятъ очи ти?!!!

Ето Кореспонденція та:

На 3 Юнія: 1859: ТАТАРЪ ПАЗАРЖИ

Господице издателю на Вѣстникъ България, въ вашіятъ достопочтенный листъ стѣ 23: Маія м 9: Бронъ 2-ри прочетохмы една статія ушъ изъ Пловдивъ допратенъ отъ вашинятъ отписвателъ, комуто билъ писалъ некоиси недоудѣланъ кориспонтентъ, ко-

гото ако и неби ни показали, той сѣмъ ва отъ крамларското си изрѣженіе, говори съ пристрастіе! Мы господице да несмы съ вѣсъмъ пріятелъ на твои владыцы, нѣ невѣспримамы като испугъ българи да лажимъ безстыдно. Истинныи вдикинтъ митрополитъ, доде въ грѣхъ, и ходи по казатѣ както знае сабпра отъ секо венчикъ по 9 и 1/2 ша вонтия която понапредъ събра другити казы на пловдискѣтъ епа доде сѣди въ градѣтъ ны. Не като та да го хранимъ отъ черковѣтъ, мзѣмы 5.000: петъ хиляды гроша за грѣнскити венчикъ, нѣ съ харчи отъ кѣтъ, и остави гражданскити венчикъ нашего расположеніе, ако щѣмъ дагы ремъ за училищѣтъ ны.

Освѣтъ това обѣщае и едно количество да поклоны на главното училище. Негово преосвѣщенство доде хол сѣлатъ до заговежны, може да го сѣмъ лѣ и прахцы както имѣтъ обичай стѣ, нѣ сирѣчь недѣля преминѣ въ гюрише, и въ манастирѣ калугерскѣмъ то сѣ намирѣ доволно мѣхъ рибѣ въ рѣ Тополжъ и ако бѣмъ ялъ прахцы и мѣмъ нещехмы сѣ забавы още тогѣмъ обнародовжмы. Презъ Тодоровѣтъ не дѣше по сѣлатъ Карамусалъ, Ветреши и бунаръ. Дѣто презъ тая недѣля нити варѣтъ, нѣ знае сѣ за негово преосвѣщенство рацы, па и тоя сп е носилъ, нѣболскы чрънъ хавѣръ, и авготаръ. Мѣмъ выкахмы та служи въ православнѣтъ нѣ сѣ епископѣтъ сѣ въ Черновѣтъ Богородицѣ, и после отиди въ монахи Баткунскы дѣто е ялъ на една трапеза Игуменѣтъ Г: Герасимъ и некои отъ нѣтъ граждѣны, които сѣмъ благосовѣстни дѣтѣмъ и почтены чловѣцы. А типадѣ грамѣтны раздадохъ после отъ епископѣтъ му С-ти Епиропъ по гражданскиселскы-ти училищѣ като малѣкъ поларѣ то и да не сѣмъ полѣзны на селѣчити, нѣ ризанъ колъ жбѣити-сѣмъ негледѣтъ. Не милость недоудѣланъ кориспонтентъ, бѣлъ родолюбецъ, и почтенъ чловѣкъ писвалъ такѣмъ лажы, нѣ би ви извѣстие негово преосвѣщенство по великѣ вѣстѣ на Патриаршѣтъ, испратилъ е, нѣ товаръ българскы свѣщени Евангелъ грѣцки начинъ отъ ексарховити и зашто сѣмъ раздѣлятъ на всичкити села по гроша шѣтъ нещѣтъ. Нѣ и Селѣцѣ-ти научихъ да казватъ, нѣмъ сѣмъ имамы Ев не ни требѣмъ, и такаси стоѣтъ вѣнчѣ вѣротно е и да купѣтъ некои села, правихъ новы Черковы, и Хрисѣнта прѣгилъ едно количество Апостоли, отъ щѣтъ издателъ, нѣ, въ наволеніе то, сѣмъ марѣцѣ въ едно съ кѣщѣтъ на Епѣпѣтъ Владичкы. Дано несполучатъ нѣ гелѣтъ същото щастіе; понеже неже никоу злого, отъ което Богъ да за всичкити и насъ.

« Представителѣты на Гражданското общество.

Въ ТАТАРЪ ПАЗАРЖИ

Научившися, че многобройны арѣ ханлуцы, преминали въ доспѣтъ по кити козиби, които водны и чѣтри отъ меншикити села. Спрѣмѣ-ти хѣны въ Батакъ, истрънѣлихъ отъ стѣ Богъ да имъ е напомощъ!

ИЗГЛѣДЪ НА БЪЛ. РАБОТѣ

Отъ новини ти кои то пріемае вътрѣ България неможимъ да прѣдѣ на читатели ти друго по важно и въ то врѣмя по удивително освѣтъ научѣ видъ рѣзбойници и вѣлци. Тѣя зѣмъ слѣдватъ по отворено и по скотски вѣнотѣ въ сърдце то имъ занѣтіе и сѣмъ ли въ глава та да опустошѣтъ Българъ правственно и нещественно. Цѣль-та добра, обстоятелство то почти позволѣ

(1) Днесъ въ Цариградъ нема Изумити. Въ Сантъ-Бенедето както и въ Бебекъ сѣмъ Лазаристи.

Но негли то ще е послѣдния тѣ ударъ на разбойничество то имѣ.

Прочее, жители ти на градища та не ся страхуватъ вече отъ горски ти разбойници, овчари ти не ся пазятъ отъ дубравски вълци. Тѣ иматъ да противостоятъ на неприатели такива що то наши ти Българи и човѣци ти на срѣдни ти вѣкове сѣ само были свидѣтели на толко варварски дѣла. Фанариотскія дворѣ е въ крайность та на беззаконія та си, въ зрѣла та возрастъ на варварство то.

Силистренскія грѣцки митрополити Г. Діонисій е единъ прилѣтъ за това. Наши ти Българи познаватъ отъ части негови ти злоупотребленія и глани ти кои то налага на окаянии ти на Силистренски съотечественици. Г. Діонисій зема отъ 100 до 1000 гр. вула парасѣ! посвонѣ 150, хиляди гр. опредѣлени за съгражданіе то на Църква та и съсѣ тая сума, за да насти безчестия ти си страсти, издига нова митрополія кой то сѣ преобърнала на раскошно заведение. Сички ти млади грѣцки имать вхоль тѣ свободенъ и негово П. лежи въ благо то на печисти ти сласти.

Това доволно ли й? Най бѣсплати ти хора, най деликати ти свирни по Европейска мода, сѣ обикновенно то му веселіе. Единъ такъв човѣкъ, жители ти на Силистра имать правда да го нарѣчатъ **АНТИХРИСТЪ**.

Въ Юстендилъ друга сцена сѣ явява. Грѣцкѣтъ владика Діонисій живѣи другъ животъ. Първо то му дневно заниманіе вѣсто да бѣде молитва та, то е да сѣ потруди да пакваси сѣ доволно количество ромъ уста-та си. Той въздига вула парасѣ отъ 20 до 150-200 гр. и за да сѣ владѣе поскоро на страсти ти си, той окжява Богослужебни ти служби. По селата наговарилъ на сѣкоя къща по петъ бешлика съсѣ благословеніе то си. Ако нѣкой недава самоволно 5 бешлика, принуденъ е да даде 10 и безъ благословеніе.

По Періодически ти си ходенія презъ февруарій, Г. Пандісій Пловдивскія грѣцки владика въскочилъ въ Пазарджикъ до 400-800 вула парасѣ.

Такива злоупотребленія, такива обери, толко ужасни дѣла сѣ правятъ по земята, за срамъ тѣ на човѣци ти, и предъ Небе то кое то е невидимиятъ свидѣтел! Правятъ сѣ, думаме, отъ лица мнимо преда-ни да изпълняватъ І. Християнскія законъ, по кои то унищожаватъ човѣческо то достоинство. Небесно то наказаніе е паднало врѣхъ фанариотско то гнило духовенство и кога то да е, божіи та правда ше го удари съсѣ отмстителна та сабя, ше го порази отъ лѣто то землено, и, както единъ новъ Ис-ранлъ отъ раце ти на Фараона, ше избави невинниятъ Български народъ отъ мжичилен-ти му рѣи! Ако гласъ тѣ на човѣчество то не сѣ чува, гласъ тѣ на Всемугущиятъ ше уплаши беззакония ти!!

Онова кое то ни доказва че Грѣци ти не ся отличаватъ въ нищо отъ Фанариоти ти е Българско то състояние въ Едрене. Отъ много врѣмя тамошни ти наши Българи сѣ рѣшили да съградятъ една Българска църква. За това тѣ купили една къща въ Кайкъ (махла). Но Грѣци ти, за да възпрятъ едно свѣщенно Българско здание да сѣ издигни, посвонили тая къща и начнали да правятъ грѣцка Църква. Кога то въ сичка Българія, слушаме отзивъ тѣ на Българскія языкъ да канти въ Български Църкви, тѣ смѣятъ да рѣкатъ че не бива да сѣ чете Български.

Наши ти Съотечественици въ Едрене искаятъ да изпълнятъ миролюбива та заповѣдъ Христова и да живеятъ съединени съ Грѣци ти, но не знаятъ ли че въ грѣцко-то сѣрдце искра та на гѣрность та, на любовъ-та, на искренность е угаснала? Союзъ тѣ имъ е вредителенъ за насъ.

Но онзи кой то превѣсхожда мѣрка та на лоши ти работи е безъ никакво сумнение грѣцкѣтъ митрополити Г. Матей въ Само-зовъ. Точно безмерни лошабини, толко без-

образни развратности и раскошности що то перото сѣ отказва да опиши! Най срамни-ти увеселенія, най съблазненіи прѣшества и игри занимаватъ сичко то врѣмя на Само-ковскія грѣцки пастирѣ! Средства та съсѣ кои то сичко това сѣ върши сѣ парички ти на сиромаси ти словесни-ти му овци, кои то съблача и на които стриже вѣлна та до сама та кожа. Съсѣ това не сѣ насича, П. П. противъ Христова та заповѣдъ про-дава сѣкоя църковни ти тайнства! за да запо-нони 3000 гр. за да научи новецъ тѣ 2000 гр. за свадба 4000 гр. за нѣкакви мними фирмани 2000 - 3000 гр. ето до гдѣ е стигнало лакемство то на г Матей!

Една Кореспонденция отъ ШУМЕНЪ ни дава извѣстія за съблазнителното пове-деніе на Г. Венеамина, грѣцки Шуменски Владика. Видѣхме Г. Венеаминъ да вика въ Шуменъ противъ украшенія та на жени ти, е добръ! християнскія пастирѣ, достоенъ а това имя, сѣ испиталъ да поправи и Котленски-ти жени. За това П. П. като видѣлъ че една жена накинчена съ аатъи и други, той сѣ ималъ скотска-та смѣлость дай распахни златно-то коданче кое то носила на кръсть-тѣ си, и това гдѣ? въ съграда-та гдѣ то сѣ извършватъ най страшни ти и най велики тайнства. на Християнска-та вѣра, въ Църква та!!!

Предъ врѣмя Котелъ бѣше самиятъ гра-дъ кой то сѣ бѣше наредилъ отъ страна на Г. Венеаминъ, когато сички укоряваха поведеніе то му. Слѣдъ това приключеніе не-сумненно тѣ сѣ го оцѣнили.

Слѣдъ това въ сѣ чудовито изложение отъ неѣкакъв видъ най срамни дошавини на грѣц-ко то духовенство какво можилъ да заклю-чимъ? можемъ да заключимъ че врѣмя то е дошло да сѣ повторятъ прошенія та ни отно-сительно за Българска та народна іерархія. Нека наши ти Българи чиятъ гласъ тѣ на народность та кой то сѣ притеснява отъ фанариотско то влія-ніе. Какъ тоя невиненъ, богословенъ народъ можилъ да тѣри около него толко срамни рабо-ты, противни на нравственостъ та, на добродѣтелъ та и на Бога, работи кои то сѣ чинятъ отъ духовни лица! Врѣмя е да отгѣр-симъ това его фанариотско пѣлно съсѣ без-честіе, пѣлно съсѣ гнусотіи!

Съсѣ голѣмо благодареніе назначаваме добро то състояние на училища та, въ Шу-менъ. Въ исто то врѣмя дѣятелность та на настоятели ти и на учители ти е едно увѣ-рено средство за упознаніе то на това съ-стояние. Желани бѣхми сички ти училища по Български ти градища да налѣрятъ и въ Шуменъ единъ прилѣтъ.

Освѣтъ въ Шуменъ, училище то въ Елена има истиятъ степенъ благочиніе и до-бро състояние. Наши ти съотечественици видятъ какво произлязи отъ съгласіе то и отъ спогажданіе то на граждани ти.

Както на съвадѣ, тай и въ Елена и въ Пазарджикъ, празникъ на Български ти равноапостоли сѣ тържественно празнувалъ.

Нѣкои кореспонденции извѣстиваха че Г. Шишковъ, главенъ учителъ въ Железникъ си дава оставка та. Сега по умоленіе то на граждани тѣ Г. Шишковъ склонилъ да слѣдва учителски ти си дѣжности още една година.

Въ Разградъ слѣдъ каталиевни дѣждо-ве сѣ появили два видове болести „ сина-ница искарлатина „ които взечели отъ къща 1 2 и 3 дѣца. Безбройни разбойници опу-стошаватъ тамошни ти околности и едно сп-ромашко момче е станало жертва на сви-репство-то имъ!

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА БЪЛГАРИЯ.

Г-не уредниче на Вѣстника „ Българія. „
Сливенъ 1. Іулія 1859.

Дѣлность е, мисля, всякому човѣк-ку, който желѣе умно-то и нравственно-то напредванъ на нашата юность, да обнарод-ва всяко общеполезно дѣло, кое-то, или е

припесо, или може да принесе малкъ, или голѣмъ плодъ, штоо тай отъ единъ странъ да сѣ въздава праведнѣ-тѣ похваля на ко-ито сѣ станали причина за то, а отъ дру-га, да сѣ подканятъ и распалятъ и други, на подобни благородни и свѣты дѣла. Тѣзи е причината, която ме побуди, да ви се по-моля, за да виѣстите слѣдоущитѣ въ чест-ный-а вашъ листъ „ Българія. „

Има вече нѣколко години, отъ какъ-то Сливненцы-ти се захванали, да показватъ доволнѣ ревность къмъ ученіето, и да при-воваватъ и издръжаватъ по достойни въспитатели за чадата си. Тѣзи ревность е съ-ществувала въ сѣрдцата на нѣколко Слив-ненци и прѣды доволни години, и за това, ако попыта човѣкъ, научава се, чи още въ началото на нѣмъшното столѣтіе въ Сливенъ сѣ появили учители достойни, които сѣ при-давали науки и языци доволно систематиче-ски, каквито сѣ были никой си Мънироглу, Николѣй, Хаджи Лорданъ и други; штоо въ тѣхъ времена нощъ далечни мѣста богати хора си проваждали чадата въ Сливенъ на въспитаніе. А по отсѣтиѣ и ако и да не сѣ имали неспрѣчно училищата добри учи-тели, нѣ пакъ сѣ придавали въ тѣхъ Г-нѣ Яни Добриевъ, Г-нѣ Любомиръ, Цукалата, Г. Яни Сотиревъ, Госпол. Добри Чинтуловъ, и най послѣ и Михановскій, които сѣ произ-вели такожде доволнѣ плодъ. Но сливненцы тѣ отъ голѣмъ ревность къмъ просвѣщеніе то и языка си, и ако да сѣ лишихъ отъ Г-нѣ Михановскаго безъ време, но пакъ научили и изrekli были, да сѣ гу-дѣятъ училищата на по добръ редъ, и тѣй безъ да загубятъ време потърснихъ учители, и най послѣ призовахъ отъ Шименъ сто-тесственна си Г-на Доброплоднаго, и е-дного отъ тамошни-тѣ учители Г-на Симе-она. И тѣй сто и двамата на 15 теуцаго стигнахъ въ Сливенъ и граждани ти при-ахъ съ голѣмъ радостъ и честь.

Г-нѣ Доброплоднѣ, на 18 въ пѣндѣлинь-начна да изпълнява своѣтъ високѣ дѣл-ность, като управителъ на сички тѣ учил-ща въ Сливенъ, Клуцухоръ и Ново село, и презъ недѣлѣ тѣ, като испита всички тѣ ученици въ сички тѣ училища едно по едно, уписа ги въ потребни тѣ расписи, и ги отдалъ на класовѣ, споредъ силѣтъ на сѣ-киго. А въ недѣлѣ на 24, като сѣ събрахъ въ мѣстѣтъ ода си Сливненски тѣ и Клуцухорски тѣ градоначалници, предложилъ Гос-Доброплоднѣ и доказа имъ живо, чѣ е твърдѣ полезно, за да сѣ съединятъ Сливненцы тѣ и Клуцухорци тѣ и да жи-вѣятъ съгласно за сички тѣ учебни заведѣ-енія, безъ да иматъ отдалѣно всяко общество главно училище и главни учители, съ кое то никогѣ не е възможно да извѣсжатъ такъвази полза, каквато би станала, като иматъ едно централно училище подъ единъ діорганизмъ; и това като имъ доказа съ ясни доказател-ства одобрихъ сички тѣ съ родостъ предю-женіе то му, и като сѣ написахъ двѣ писма подобни, въ кое то сѣ излага свѣто то това тѣхно съгласіе, отъ условията на кое то главно то е чѣ, заплатата на сички тѣ учители въ Сливенъ, Клуцухоръ и Ново село да сѣ дава отъ двѣ тѣ общества: Сливненско то и Клуцухорското, съ тажп разликѣ, чѣ Сливненско то ше плаща 2/3 а клуцухорско то 1/3.

Подиръ достопохвално то това дѣло, като сѣ нареди, за да сѣ дотѣкнѣтъ сички тѣ нуждни нѣща въ училища та, и да сѣ допр-авятъ недоправени тѣ, яви сѣ нужда за въ Клуцухоръ, за да сѣ направи едно училище; и Клуцухорци тѣ сѣ възкоудили изрекѣхъ и то да бѣде, и ето тажп недѣлѣ зафан-ахъ да събарахъ вѣхти тѣ здания, на мѣсто то на кои то ше сѣ прави това училище, и да купуватъ кересте а съвременно сѣ правятъ планове, отъ учители тѣ за едно голѣмо взаимно училище, и за едно главно съсѣ шесть одаи. Тѣ ше сѣ направятъ до черкуватѣ, а мѣсто-положеніе то имъ е на много пріятно високо и здраво мѣсто.

На 25 и 26 Г. Доброплоднѣ предложи рас-положеніе то на уроци тѣ и училищный діорганизмъ, и като сѣ одобрихъ, на 27 зафанахъ сички тѣ учители да изпълняватъ своѣтъ дѣлность въ тѣй нареченнѣ тѣ СЛИВНЕНСКО-КЛУЦУХОРСКА Полугимназія, въ коѣ то предаватъ слѣдоущи тѣ учате-ли.

Г. Савва Илиевъ Доброплоднѣ

• Яни Сотиревъ

• Симеонъ Х. Янчевъ

• Симеонъ Станчевъ

• Стефанъ Петровъ

А налѣватъ Сливненцы тѣ да призоватъ юмѣ единъ учителъ, както и за взаимни тѣ училища и въ Сливенъ и Клуцухоръ прибав-нихъ още двама учители, а за дѣвическото Сливненско училище и една шивачка за ръководѣя та.

Ученици въ сички тѣ училища има:

• Въ Полугимназія тѣ	220
• Взаимно то сливненско	320
• Взаимно то клуцухорско	20
• Дѣвическо то Сливненско	62
• Дѣвическо то клуцухорско	95
• Взаимно то Новоселско	83

Уроци тѣ сѣ.

1. Новый Бъл. языкъ.	7. Математика
2. Старый бъл. „	8. Географія
3. Новый Грѣц. „	9. Всемирна Істор.
4. старый грѣц. „	10. Природна Істор.
5. Турскій „	11. Краснописаніе
6. Френскій „	12. катихизъ.

Училищни тѣ законъ и діорганизма ше сѣ потвърдятъ отъ граждани тѣ, за да сѣ положитъ въ Гимназія тѣ Библиотикѣ коѣ то вчера предадохъ църковно-училищни тѣ надзиратели на Г. Доброплоднаго, и коѣ то има доволни стари и нови списанія и е подарена въ 1849 отъ единъ нашъ съоте-чественникъ Маврудъ х. Георгиевъ.

Вчера нашъ честѣишій Архимадрѣтъ Г. Попъ Яко яви на черковата първо, чѣ треба сички тѣ, кои то желаятъ да имъ сѣ уча-тъ чѣда та, сега да ги праводятъ, защо на всяко время неше бѣждѣтъ пріети, а второ-ти отъ сега на тѣтъкъ, кое то момче не е изпълнѣло 7. тѣхъ години, нешеса пріема въ взаимно то училище.

Отъ горереченнѣ тѣ вижда се, че праве-дно би похвалнѣ човѣкъ искреннѣ тѣ и теплѣ ревность, кой то показахъ Сливнен-цы тѣ и Клуцухорци тѣ, не само за да сѣ съединятъ, но да направятъ и толкови нови и възкоудили иждивенія, тѣй за призовани тѣ отъ ново учители, както и за здание на нови училища, и за по потрѣ-би тѣ въ тѣхъ; защо то преди два мѣс-ецы юмѣ писаха въ Бѣчъ за географически карти, за сѣрпъ, термометръ, Барометръ, микроскопъ, природный Атласъ, Іконографиче-скѣ школъ, Гимнастически карти, Магнетиче-скѣ иглѣ, за потребни книги, и други.

Надявамъ се и за напредъ, чѣ ше ви от-пущишъ. Господине уредниче, нови други жертвованія и достопохвални дѣла, за кои-то би сѣ надѣвалъ човѣкъ отъ Сливненцы-тѣ и Клуцухорцы-тѣ. Дай боже!

РУССЕ 29 Майѣ 1859.

Както що сѣ прогласено по В. заповѣдъ, нашій Исманлъ Паша остави града нѣ на 16. того и замина чрезъ Вѣрнѣ за Царигра-дъ; а на негово мѣсто опредѣленъ Н. Вы-соч. Рифатъ Паша нестѣрпно учекуваме да воспремемъ, понеже на неговото дохо-жданіе е прилѣпена общата надѣжда за да сѣ даде конецъ на злодѣйствата кои то че-сто сѣ случаватъ у окръжіето ни и които опустошаватъ мѣстата ни.

Отъ разбойници-ти тѣя най прочутѣи е нѣкой си Русчукія Османъ (смихъ на Ю-хузаа) който отъ година на самъ е дигна-лъ главѣ като е излязалъ по Кааза тѣ нѣ разбойническо-то си званіе го употрѣб-лява толкова свободно гдѣто никакъ ст-рахъ няма отъ мѣстнѣ-тѣ власть. неговитѣ злодѣйства сѣ неописани. Той преди мадо

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛ.

време убийство на българина от село Червено като билт кондисал у кнжата му; една жена тешиа като насилит и обезчестил пред очите на мъжа и когото вързал у едно дърво, после й посвѣкал. Коние не останаха у околностите-ни: всяка ден дохажда селяните да си плачат чиста нощ си откраднали толкова коние и другата толкова, и от нигде хѣк на болжата си не получават. На нѣколко пъти си пратиха запѣта на държата на звѣроподобна Османа за да го фатят, и тѣ спреч запѣта вмѣсто да изпълнят заповѣдите на власт тѣ напотив сядат да голеят съ него нѣколко дни на ред и въ сѣщото време поржват строго на селяните да си отварят очите и да не ходят да си оплакват бече зашто на нѣколко мѣна глави имъ шеа да земайт.

Въ такова състояние като си работити, горкити селяни гонени, бити, стоката имъ откраднати всегда плачатъ съ крѣвави сълзи безъ да смеятъ поне вече да дождят да си оплакватъ на власт тѣ и така да си угѣштятъ.

Отъ другъ странъ крѣвопиецъ-тъ Османъ като си одерзостява, умножилъ си е доколко послѣдователити и както си научаватъ съ Байракъ започнали да ходятъ съ когото често посѣвявали Каето (преградѣто) ни. —

1859 Гол. Май 30-й СВИЩОВЪ.

Като проведохъ нѣколко дѣна у своитѣ добри покровители въ Ибраилъ, после трѣбихъ съ парохоль-тъ Бореасъ за въ Гюргово. На 10-й Май (въ Недѣлѣ) станахъ въ Силистрѣ гдѣ си запрѣ парохоль-тъ около единъ часъ. —

Народъ се събра много на брѣгъ-тъ (като въ празниченъ дѣнъ), и мене скоро ми сѣ представи случай да се запознаѣмъ на кѣсо съ нѣколко лица кои-то изведишъ почехъ да ми се оплакватъ отъ Владикѣтъ си. — Ето ви предавамъ думи-тъ на гражданѣ-тъ кои-то бѣха ми окрѣжили: „Господине! Ний-тъ Митрополитъ Дионисій ни съсина. Плата-та на вули-тъ за първо второ и трето вѣчило се вѣскачи отъ сто до хилядо гроша-че нека си женятъ сиромаситѣ! Языкѣтъ ни гони явно. Предъ една година подавахме два харзувала на Патриаршѣ-тъ за неговитѣ злоупотребления по нищо не излезе отъ това а още по лошавъ става! Съ тукашнитѣ-тъ ний Хаджи Ибраимъ Паша се сѣединилъ и, горѣ на оногова кой-то се рѣши да си олаче на паша-тъ! Ние сега вече съвършено странни отъ Владикѣ-тъ зашто той негѣда пашьскитѣ си длѣжности, а проведѣа сикотото време на ловъ съ Турѣ-та и по сѣ-та съ пашѣ-тъ. — Предъ двѣ години себраха отъ тукашнитѣ-тъ Българе сто и заесе хиляди гроша (за едно съ Църковни 8 хиляди), за да се построи рускѣ-тъ ѣркѣжъ. — Владика-та, като се съ измамъ ѣркѣжъ-тъ пары събори вѣхъ-тъ Митрополѣ и въздыгнѣ новѣ. — Българе-тъ отъ ела-та носеха казане и кипишъ безъ плажъ. Като въздыгна новѣ-тъ кѣши, почена себира въ тяхъ млади-тъ жени на тукашнитѣ-тъ грѣци, за да му играйтъ Европекы хора и да му свирѣтъ на разны музѣки. Вѣролно за да възнагради прѣднитѣ си наслаждения кои-то се правилъ млади-тъ си Години. Не се исказва сподине и за три дни сичко, що теглиме отъ този Антихристъ. Богъ да обжрне добро...“

Званецъ-тъ прекѣсна разговоръ-тъ ни азъ си вѣздохъ въ парохоль-тъ. Ето ка-то бѣ първо-то привѣтствие къмъ мене отъ арѣжъ на монтѣ съотечественницѣ, като нахъ отъ самъ Дунавъ!

Време-то не ми долусти да нагѣдамъ нища та въ този Градъ и за това не-га ви преда нищо вѣрно, какъ за тяхъ а и за духъ-тъ на жители тѣ въ Гра-тъ.

Слѣдъ сраженіето на Мажента, вървѣ-жътъ на Француско-Сардинската войска презъ Ломбардіа е едно всегдашно тържес-тво.

На 4—16 Юніа, главната урдіа на Императоръ-тъ бѣше на Ково, на пѣтитъ който отива отъ Бергамъ до Кремонъ; а урдіа на царьтъ, на Кастеніаю.

На 6—18, Императоръ-тъ Наполеонъ вѣлзе въ Брѣнжъ съ съ царь Викторъ-Еммануилъ, посредъ едно голѣмо вѣсхищеніе.

На 7—19, Австрійцити, слѣдъ като испраздниха Монтеніари, стояха между Кіезе и Минчио; десната имъ страна бѣше на Пешігра, средоточието на Кастиліоне, лѣвата на Кастель-Бюфредъ.

Въ това положеніе, твърдѣ познато отъ Австрійскити генерали, зашто тѣ правяха тамо сѣкоя година голѣми военни обученія, Австрійската войска която императоръ Францъ Іосифъ командува далѣ сраженіе на Француско-Сардинската войска която императоръ Наполеонъ и царь Викторъ-Еммануилъ командува.

Сраженіето начало на 12—24 Юніа, на 4 часѣтъ сутринъ-на и се свършило на 8 часѣ-тъ и половина вечерьта. Прочее, то се продължило повече отъ 16 часове.

Въ депешата си до Императрица-та, Императоръ Наполеонъ дума че сичката Австрійска войска се била. Тя била отъ 200 до 250 хиляди души. Безсумнено е че сичката Француско-Сардинска войска, която можимъ да речемъ че е била отъ 180—200 хиляди души, се и тя била.

Слѣдствието на сраженіето е цѣло за придобитѣ на Француско-Сардинската войска. Една телеграфическа депеша отъ Виѣна 13—25 Юніа, дума: „Австрійцити сѣ побѣдиха и сѣ оттеглиха отъ вѣдъ Минчио,“ „Ние отлехме сичкити положенія на непріятель-тъ, дума Императоръ Наполеонъ въ една депеша до императрицата, зехме много топове, прѣпорци и роби,“ Една друга телеграфическа депеша отъ Парижъ чрезъ Одесса, дума: „Австрійцити загубиха три прѣпорци, 30 топове и 7,000 роби,“ Тая депеша неговори за числото на убитити. Безсумнено зашто не сѣ могли да ги заровайтъ до 15—27 Юніа.

Мѣстото, гдѣто по злочастіе се пролѣ токо човѣшка крѣвь, е прочуто отъ едно друго голѣмо сраженіе. Въ 1796 на 17 29 Юніа, генералъ Бонапартъ отъ послѣ императоръ подъ имя Наполеонъ I, придоби една голѣма побѣда врѣхъ Австрійцити.

Дѣлното слѣдствие на тая нова побѣда придобита отъ Француско-Сардинската войска, е пълното испѣждане на Австрійцити отъ Ломбардіа. Стои сега Венеція.

Прочее, като подложимъ непріятелскити дѣйствія ще слѣдватъ, Австрійската войска ще защищава ли по-добрѣ Венеція отъ колкото направи за Ломбардіа? Не за вѣрваніе. Зашто отчаюваніето треба да е дѣлбоко между побѣдената войска. Безъ сумненіе императоръ Францъ-Іосифъ не сѣ върна въ Виѣна за друго освѣтъ да й прати нова помощ. Но Французо-Сардинцити пріематъ и тѣ помощъ.

Войската на кнзъ Наполеонъ, която върви по деснитѣ брѣгъ на рѣка По, въ исто врѣмя и войската на императоръ-тъ и на царьтъ Сардински които вървятъ по лѣвѣитѣ брѣгъ на истата рѣка, не се е още била. При това говори се за една войска отъ 30 хиляди души която Француската флота ще извади по околнинити на Венеція (градъ), за да насилъ Австрійцити да сѣ махнатъ отъ брѣговети на Минчио и да узесни минуваніето на тая рѣка за Императора Наполеона и за царь Викторъ-Еммануила.

Пруссія дигнала седмъ военни тѣла. По-видя се че не сѣ только противъ Франція колкото противъ Германія. Пруссія иска да възбрани на Германія да стане отъ нейна

страна едно бойно поле.

Както и да е за намѣреніята на Пруссія, Франція събра 200,000 души пѣши, 40,000 конници и 400 топа за Германскити граници. Тая войска е подъ заповѣдити на маршалъ Пелісіе, истіятъ който привзе Севастополъ.

Ето съ съ кой начинъ единъ Англіиски вѣстникъ, Морнингтъ-Постъ, начертава положеніето на Англіа и на Руссія:

„Доста е доказано днесъ че Великата Британія и Руссія сѣ рѣшили да пазятъ една главна неутралностъ въ Европа, въ борбата гдѣ-то сѣ вѣзди Франція и Австріа. Тѣхнити състрадания сѣ за Италийската страна; но както неискатъ да дигнатъ рѣка противъ Австріа, тѣ сѣщо тѣ неискатъ да сѣ наредятъ противъ Франція.

„Никой неможи да подложи че една сила только умна, както е Пруссія, ще хвърли сабята въ терзіята предъ една только пагубна разностъ. Слѣдователно, ний гдѣ-даме развитія които прусія можи да даде на дѣйствителната си сила като едно защитително пазеніе или като едно дипломатическо движеніе, сѣ повече полза за послѣдствія на силата си, управителница въ Германската Конфедерация. Това обясненіе е въ терманія съ политически-ти преданія на Пруссія.

Императоръ Наполеонъ бѣше обѣщавъ че държавити на Папата ще се упазятъ цѣли и ще стоятъ неутрални. Той се стоя на думата. Неколко лѣвания които станали въ Болонія и въ Фераръ за полза на Сардинія, се огласнаха отъ Викторъ-Еммануилъ.

СЕКАКВИ НѢЩА ИНОВИНЫ.

— Францускіятъ Адмиралъ който се пазира сега въ Адриатическото море пріе заповѣдъ да не лови и да не гони както правеше на преди, тарганти и рибарскити варки.

— Командантинъ въ крѣпостъта въ Венеція заточилъ много значителни лица отъ тоя градъ, ушъ че смугли общіятъ редъ. Чужденцити нежатъ властъ да се въспиратъ.

— Белгийскіятъ царъ отишелъ въ Лондра.

— Ето споредъ официалнити листове отъ Виѣна, числото на загубити които Австрійската войска имала на Мажента.

Убити 63 офицери, 1,302 войни; ранени: 218 офицери, 4,130 войни; 4,000 души ги нѣла.

Ето споредъ Мониторъ-тъ числото на загубити които Француската войска имала.

Убити: 24 офицери, 299 войни; ранени 103 офицери, 2,066 войни; 470 души ги нѣла.

— Споредъ една депеша която пріе днесъ В. Порты, Австрійскіятъ Императоръ, слѣдъ като се разговори съ съ кнзъ Рекбергъ и Г. де Уертъръ които били дошли на Верона, трѣгна за Виѣна гдѣто влезе вечерьта.

— Четири компании Италианци и Французи дошли въ Тирново за да купуватъ пашкули и да видятъ бубено семе. Тѣ даватъ до 30 гръ за една ока отъ най-добрити пашкули. Коего показва чи бубити немогли да станатъ отъ дѣждовести.

— Приехме отъ Велесъ единъ отговоръ противъ перазумити статіи на Йордана Костантиновъ които Ц. вѣстникъ вѣствява. Като поглѣдахме безбройни отговори кои-то до сега му сѣ станали, него-

вото неразбрано постоянство да раздражнява съ-страннити си статіи и което показва единъ киническъ философъ и още по неразбраната ревностъ на Ц. вѣстникъ да ги вѣствява, като видѣхме тѣя думаме, рѣшихме че е напосто да обнародваме прігеніятъ до насъ отговоръ.

— П. В. Султанъ-тъ мисли да прави едно пътешествіе въ Архипелагъ-тъ слѣдъ курбанъ байрѣлъ, който тая година ше се пада на 30 Юніа.

Н. В. ще ходи съ съ параконната фрегата Сийки-Ході Н. Вис. великіятъ Адмиралъ ше я самъ си управя.

За тоя случай отоманската флота съставена отъ корабѣтъ Махмудіе, отъ два военни кораби и отъ много фрегати параконни и съ съ платна ше иди при Дарданелити за да поздравя Н. В. Султанъ-тъ.

Не познаватъ точно цѣлѣта на патуваніето на П. Величество.

— Една Императорска заповѣдъ извѣствява на сичкити които представятъ нѣкакъвъ харзувална едно отоманско начаство, или тука, или въ провинциити, че отъ сега тѣя актове писма прошенія, ипр., треба да иматъ вѣтрѣ името на лицето кѣмъ което сѣ отправени, а не само врѣхъ пликото което много често се губи.

— Иѣмскіятъ вѣстникъ Ентелѣжентъ-Балатъ като прикѣсна своеволно обнародваніето си, не ше му се дозволи отъ императорското правителство да излиза за напрѣдъ.

— Рифатъ Паша, главенъ командантинъ на Софиската войска, трѣгна за да иди на службата си.

— Презъ нощта между вторникъ и сръда, трескавицата падна врѣхъ джѣмѣта та Джангиръ, която е на врѣхъ могила та на Салъ-Пазаръ. Тя при-чили вреди незначителни.

Въ исто то врѣмя, 5 часа сутринъта грѣжехъ тѣ удари англіискіятъ палатъ. Трескавица та влезе изъ димникъ-тъ въ една несаелена стая гдѣто строши сѣдове и повреди покрѣпката, отъ тамо тѣ прѣмина въ една стая гдѣто имаше единъ боленъ кому-то стана единъ силенъ ударъ а единъ страхъ естественъ.

— Прочитае въ Пресъ-д'Орианъ.

„Изясненія направени съ съ цѣлъ да успокоятъ Турція се пратиха отъ Парижъ въ Цариградъ.

„Француско то правителство чрезъ една депеша отъ министръ-тъ на иностранны тѣ дѣла, повтори на отоманскіятъ кѣбинетъ твърда таму воля да стои вѣренъ на духъ-тъ и на писаното на трактатъ-тъ който свърши Восточнѣтъ бой.

„Но за даму се узесни тая работа, Француското правителство иска отъ Порты та да даде, колкото е възможно, удовлетвореніе на жалби тѣ на христіанскити народи и тѣй да отмахни сѣбѣка причина за смущеніе и шаваніе:“ (Ендендансъ)

Прочитае въ Пресъ-д'Орианъ:

„Въ тоя часъ най голѣмата искренностъ вѣдѣй между дворъ-тъ Русски и кабинетъ-тъ на Тюле-ри (Француски).

„Извѣствяватъ че въпросъ-тъ за свѣтити мѣста (Божи-Гробъ), тая причина на источнѣтъ бой, се на послѣдъкъ тури въ редъ за удовлетвореніето на двѣти правителства. Направиха си взаимни устѣпки Прочютиятъ снѣдъ на Гробъ-тъ Господень не ше се приправи отъ Турція, Иждивеніята ше станатъ общо отъ двѣти правителства Француско и Русско. Ше поставятъ жѣхити живописанія и столпови ше се приправятъ. На кѣсо, то ше е едно пѣлно подновяване.

„Уредѣтъ който опредѣля часовети въ които сѣкое богослужение треба да торжествува службити ше се нареди, и Латинити ше иматъ нѣколко нови устѣпки които отъ много врѣмѣжѣахъ“ (Ендендансъ).

БОРСА-ТА ВЪ ЦАРИГРАДЪ 1859 (струваніето въ кайме).

МОНЕТИ.	Юніе 16 плад.	I. 17	I. 18	I. 19	I. 20
Апра турски металъ	154		154	85	155
» кнзѣна Хазне-Тахвиз	84	20	84	10	84
» англійска	171	10	171	35	171
»-орантъ	136	20	137	15	137
»-имперіалъ (р 202 до 3)	138	20	138	15	139
Пѣшилъ	80		80	15	80
»/ли башъ на 0.00	390		410		410
Карбовна	26	20	26	25	26
»-орантъ	34				34
Цѣвѣцъ	5	20			5
Сѣхѣмъ, сконто					20

КАМБИ. 27. Апр. Май 9	отъ	до	склучено	бѣлѣжки.
Лондра 3 мес. дата				
Маренія » » »				
Парижъ » » »				
Триестъ » » »				
Вѣнна » » »				
Генова » » »				
Диворно » » »				
Одеса » » »				
Тайганъ » » »				
Букурешъ » » »				

КОРЕСПОНЕНЦИИ НА
БЪЛГАРИЯ

САМОВЪТЪ Юнѣ 4 1859

Между развратен-ты грѣшны влады-
цы навѣрно най-много ся отличава нашѣй
Митрополитъ, Матѣй по всякаквѣ видъ
злоупотрѣбленія и развраты. Кога е така,
то П. Прѣосвященство да ли не ще да има
правдѣ да ся жият, като глѣди, че него-
вы-ты дѣла и дѣянія не сѣ намѣрили досе-
га мѣсто въ вашѣй достопочтенный листъ,
въ който така строго ся осуждають подобны
дѣла на други-ты му съслужители? за да
бы ся дало въ товѣ отношеніе удовлетворе-
ніе на Н. Прѣосвященство, азъ мислѣхъ, че
подавамъ добръ поводъ, като ви съобща
якъон отъ прѣсны-ты му свѣты работы.
Спаситель выка на проповѣдници-ты на сло-
во Божіе:

Така да просвѣтите вашѣй свѣ-
тъ прѣдъ чловѣци-ты, что-то
да видѣтъ вашѣ-ты добри дѣла...

Имамы намѣрение да потварямы, за не-
говый развратенъ животъ, за неговы-ты у-
веселенія съ жени, за неговы-ты пиршества
и игры съ кіоцечи; тыи сѣ тайны, по-
знаты и на малки-ты дѣца въ града ии.
Ще ви кажѣ само, какъ той е намѣрилъ
десниши, за да съблѣнѣ сиромашъ, да стрѣ-
же выдѣж-тъ отъ словесныты си оцы до
самъ-тъ нѣтъ кожѣ, та да добива пары,
толкова потрѣбны на неговъ-тъ развратно-
сть.

Освѣтъ обикновенны-ты разноименны
данощи, които събиратъ и вси неговы събрѣ-
атія, Н. Прѣосвященство голѣмъ поджѣмъ
ма отъ распушаніе и прѣпродаваніе жени.
Оплаче ли ся нѣкоя жена отъ мъжѣ си, и
ли нѣкой мъжъ отъ женѣ си, той неспира
друго за по-благословно, освѣтъ да ги ра-
спусти и да земе и отъ женѣ-тъ и отъ
мъжѣ по 1000—2000 Гр. и послѣ за до-
зволени да ся оженятъ съ други още по
2000 Гр. Попитайте за това въ Самоковъ
и въ село Рыжъ, и щете намѣрите много
свидѣтелства.

Въ едно село близу до града имъ селя-
не-ти, за да запоятъ единъ новъ полъ,
платили 2000 Гр. на Владѣж-тъ, за да
запре старѣй да не попува, и други 3000
Гр.; за да имъ запоятъ новѣй полъ, и дру-
ги още 2000 Гр. за да го научи въ една
седмѣца да чете, спр., да спомянува имена

Отъ старѣ-ты Черковы, ако и да си
имать Фирманы, зиналъ по 2000 гр. за да
имъ извади новы, а отъ новы-ты Черковы
зиналъ по 3000 гр. за Ферманъ-парасъ
Глѣто му неплатѣтъ, Черковы-ты ся затва-
рять: Въ село Костенецъ отъ дѣвъ Годишъ
градѣтъ новѣ Черковы и си имать Ферманъ,
и Н. Прѣосвященство имъ поискалъ 3000
гр., за да имъ извади другъ по-тазе
Ферманъ; а понеже жителѣ-ти не ся скло-
нили, Н. Прѣосв. расѣдилъ работници-ты,
и Черкова-та остая не свръшена.

Калугерки-ты отъ женскѣй Монастырь
оже честити да имать за покровитель Г. Матѣ-
ея, който деспотично ся грижи за тѣхно-
то благоденствіе. Понеже нашѣй Капмакамъ
еднаждѣ ходилъ на посѣщеніе въ женскѣй
Монастырь, то Н. Прѣосвященство дрѣжа-
лъ у дома ся затворенъ госпожа Нимфодоръ
прѣзъ цѣлѣ-тъ страсти седмѣца!
Такъвъ подобаше Архіерей за Самоковци-
ты!!

КЕСТЕНДИЛЪ.

— 1858 Маѣ 25.

Господине редакторе на България!

Умолявате се да вмѣстите слѣдующи-
те изслѣдованія у вашѣй почтенный листъ.

Глѣдамъ че нашити родолюбиви Бол-
гаре, почти ни единъ вѣстникъ нема безъ
да се оплакуватъ горко отъ своите си ле-
рарси, а мене като не вѣроятни ми беше,
понеже до декато беше Кестендилската на-
ша Епархія подъ властью наемническа на

негово Блаженствѣ Го: Г: Артемія прежде
Александрійскаго наистина многу бежа гра-
бительствата които происхождахъ отъ заповѣ-
дите на негово Б: камъ неговите наемники,
обаче не ни се видѣше странно и тешко,
защо емаха уреченно нашите Отцы да за-
плашатъ на неговите Епископы както на Го:
Захарія и на Го: Ауксентія, на сека камъ
ембатиъ и мѣрѣя по 2:20 пары долни, и не
ни се видѣше чудно, понеже отъ насъ не е
останало това уречданіе но отъ отцыте ни,
и така прѣди три или четири мѣсяцы негово
Б: отдаде своѣятъ си долгъ, и прѣсели се въ
нѣчна жизнь, и веднага опредѣли се отъ Ве-
лика Ц. негово высокопреосвященство пре-
жде Преспонскій Госпо: Г: Діонисій за Ке-
стендилъ съ похвалыте на греческото цере-
моніе у Епископята церковна която се про-
чита у церковата на заранѣта 24-го Де-
кемврія (на бадни вечеръ) чрезъ вышере-
ченныте похвалы камъ негово В: и нѣя съ
такава надежда надѣхмѣ се зашто ще бы-
дѣме благодарны, бидуки Епархіята негоза
нежели подъ наемникъ, заради това съсъ
велика радостъ сердечна излезамѣ и го
посрещамѣ честной уречденно съ свя-
щенницы одѣвны діаконъ и Анагностъ, град-
ски управители, и всички еснафе, а оны
малекки дѣвѣца съ крестообразны рачиши съ
народна та пѣснь, и секи споредъ должностъ-
та ны отидохмѣ ду прѣдъчините поклоненія
съ надежди за благословеніе, и такава беше
велика радостъ обща, шото търчеха камъ со-
йотъ синастырь, като оцы на закрѣтъ, споредъ
вышереченныте похвалы на Епископята Ц: а
онѣ жаденъ като враня закрѣтъ, което
слушамѣ и наумѣвахъ Охридчанѣ и Кру-
шовчанѣ по не отъ части заради неговите
неправедны дѣла, а нѣе не върувахмѣ, и
ето удостои ны В: Ц: очевидно да видѣше,
и да познамѣ греческитѣ доброжеланія вер-
ху Болгарското наше народно управленіе.
Многу са читателю! многу са причинныте
конто ме понуждаватъ да изразимъ него-
выте камъ насъ расположенія. (Старанія и
согласія), което и послониката дума "за ду-
манѣ далъ господъ но согласія та зель Діа-
нозвать. Най-первото му Стараніе е да
започне отъ ромо и съ него се успокоива,
това му е катядневното упражненіе, а ако
бы да дойде нѣкой като на пастырь да при-
каже спонте си божки, горко и тешко нему
който има нужда да излезе до него. А ето
отговоръ о неговъ. а бре кардашъ бѣжъ
Кадѣ дѣлъ, мухти хилъ, кі тѣжъ орда не я-
парежмѣжъ япѣжмѣ. Пакъ ако да е пары
за зиманѣ япаръ, и туку говори педѣ фере-
те, тѣя купанѣ ферете, хелѣ берекятверсинъ
на берливъ папа Новкоте сынъ Сург: Мака-
рія принесѣ му газонъ отъ газонъ у ча-
шата, отъ чашата у гърлото, и така тѣна
масааъ, а пакъ по: Новко доле у прото-
сигилията декато раздава вузите. Соблачи
сыротинѣ ако е дулата 20 гр. а по: Н: за-
повѣда да се плати или 150 или: 200. гро:
инсажѣна кадаръ. А ако ли бы посакалъ
нѣкой да се заплаче на кур. Діонисія за да
му се опрости отъ искаемого, тоя сиромашъ
требе да се откачи отъ тѣриъ та да стѣни
на гловъ, На ако си нема работа нѣка пла-
че нема выка - глухъ отъ гайди отбира ли?
та и оны отъ чловѣчество, и да познаватъ
зашто има свѣтъ бѣрливо брате бе, и мозо-
ко му излетрѣлъ отъ тѣя страна, а да ре-
чешъ за шеретѣжыти му не са кесатъ, по-
неже тѣя работа естествѣна е на грѣцѣте,
друго що че мысли освенъ кого да изгуби
и онеправды, съсъ едно слово лишѣтъ потъ
чловѣчеството, и удобелѣтъ съересѣта вер-
ху Болгарето. А колкото заради церковны-
те урѣдбы доводишъ сме натоварени съ бла-
годаренія, като се изгласи свѣтое Евангеліе,
туку заповѣда да се рече іако да подер-
жаваю, каквото да прѣблѣжи и неговото
време за подържаніе на чашката. Какво
любезный читателю! не ще да се благода-
ринѣ отъ таковъ единъ образованъ да пре-
поручи ромо на нѣкои си търговци, да имъ
прѣиде на магбулъ, такиа се прѣимѣрѣте ко-
то получамѣ отъ Н: Н: като нѣкой шу-

гавъ добытокъ всего стадо ошугавѣ. Хай-
де и това да премѣлѣмъ, ама що да пра-
вимъ кога допрѣ възъ до кокала, раздадѣся
слухъ зашто че излезнѣтъ владыката и по:
Н: по сичката пакія Кестендилска, Родомиръ
Кранце, Пѣвенецъ, Каменница, и по Ховита да
посащава селата, съ обѣщаніе му като да
свѣти вода на секое село. Така и нѣя знае-
ме споредъ тоя начинъ ще бѣде посѣщеніе-
то му, посаучаю като се згодишъ на тусъ
пазары у понедѣлникъ ради интересомы би-
дущи бакалѣтъ да си земѣтъ нѣколко това-
ри солъ за дуканомы, като мы беше цигар-
кѣта направѣна, а не запалѣна, и прѣблѣжѣхъ
да сѣя запалимъ отъ единъ Евренѣтъ тусѣя отъ
чѣбуко му, и затѣкохъ че го обикотили че-
творѣца шопѣ отъ созарѣто, и прѣаха ги. В-
репно абре владыката доходишъ у вашѣти
села, оны се отговарѣтъ ега не дойдѣтъ по-
разнѣ ги. Господъ и нѣга и потъ Новка, изе-
доха изгубиха дуляга, повѣрѣли са се ка-
то дѣла башѣ отъ село на село, а научѣ
га афорѣсанѣ и Н: да пѣшува отъ камъ
по 5: бѣшѣжы ако е съ добро да му прѣ-
емѣтъ благословіята, а ако ли е съ зѣло по
10: б: хемъ нема благословъ а агнища отъ
камъ по едно, което и рече му единъ нашъ
селянинъ, Господине свѣтѣй! що че пра-
вилъ сѣ тѣя и толку много агнища, а олъ
отговорилъ се и рече, нѣежмѣ варъ изворъ
кисесіне башѣлѣмъ онѣари, и така достоя си
на рѣчѣта и хариза ги, долѣ да се собе-
рагъ всичкигѣ агни: кога на югъото добавѣсе
до чашката досѣти се и рече, а бекардашъ-
ларъ бѣжъ не япѣжмѣ акѣнѣтъ та башѣла-
жмѣ кузудари, касабѣда не... неджѣмѣ,
джанѣмъ базирѣжѣтъ и така заповѣда да му
се откарѣтъ у митрополіята. Еі!!! Базирѣжѣтъ
тешко и горко на нашѣти души, неспѣстра-
дали това нѣгы некое време отъ епископѣте
макаръ ядѣха и пі ха на ни сакаха и дѣшъ
парасы! Ето читателю нашѣти добринѣ ко-
то ги получамѣ отъ доброжелателѣтъ ни
пастыреначалищѣ, за конто бѣжѣто нѣо ре-
кохъ и по горе, катядневно виѣщавѣте на
нашѣти еднородны Болгарѣ оплакѣяты у
вашѣи честныя непознанный вѣстникъ, съ
тѣя дерзость принудѣхъ се и изложѣхъ посе
отъ части нашѣто терпеніе въ конто терпеніе
надамѣ се зашто ще да ны умилостивѣтъ
и ны освободи скоро отъ тѣя зѣлѣдѣны.
(сѣдѣла)

Нѣе се считамѣ честити да опро-
вергаемъ онова шото бѣхѣмъ казѣли въ
брой 9 на България за училището въ
Търново. Нѣе обнародвахѣмъ това из-
вѣстіе, зашто ни бѣше прѣтѣно отъ
здравѣ мѣсто. Долѣята кореспонденція
и особѣнѣтъ ни писма ни казѣтъ, че
имало неспоразумѣніе въ тѣя работа,
който се проумѣва сега.

Търново 2 Юнѣ 1859

Почетный Редакторе на дневника
България.

Въ-9-ыя Брой на почетныи вашъ Дно-
вникъ, въ общія изгледѣ на Болгарскы тѣ
работы прочетохѣмъ отъ чѣтыри реда едно
извѣстіе за странна нѣкоя мысль ужъ
прѣобладающа въ нашѣ то мѣсто. Нашѣти
вы, казѣте, че стѣгало единъ учитель да има
домочадіе то си за да бѣде доволенъ и
достойнъ за поголѣма заплатѣ. Какъ че-
туй нѣщо е гѣла лѣжѣ и суха кѣвета по
трѣба съ много думы да го доказовамъ,
стѣга да речѣмъ; че ако туй бѣше исти-
нна, то, опѣняемо то прѣимущество може-
ше твѣрдѣ лесно да го прѣдобыи и самѣи
този, който прави туй заключеніе; и тѣй
можеше да стѣне и той доволенъ и достоекъ
за поголѣма заплатѣ. Видѣса обаче да
прѣобладаѣса въ Търново друга една по-
права мысль за достоинство то да учитель-
тъ, и достоинство, до което вашѣа отписо-

ватель не е можлив, и не ще може, да сподобя, за туй и прибъгнува при друго поутъшително за него заключение, е естествено че много му са е ревноло да убъди и други на свое-то прѣдубъждение за туй ви го е и сообщил.

Какъ и да е, ний чиститимъ на Господство му откритіе то на рудника отъ дѣто учители тѣ черпали достоинство то си, и отъ сърце му желайимъ да са възползува отъ него; и да не бжде лишени отъ едно таквози леснопритяжимо достоинство за да не му е жалко, и да го не дази, като ношня мѣра, заплата та на други тѣ. Илми и основателни причини да вървамъ че ще го извърше; защото, като неможѣ да са добие до туй достоинство въ града нѣ отиде да го търси другаде.

Сѣдуватъ подписите на училищните настоятели.

СОПОТЪ 1859 ЮНІА 2-го.

Почтенный уредникъ на Българія!

Мы доподписанни ученици отъ Сопотского училища прѣпокорно вы молимъ да сторите услуга и милость къмъ насъ да благодарити да виѣстите доложноложеното на начертаніе.

Макаръ нашето училище да е лишено до сега отъ вашій листъ, нѣ мы отъ любезнѣство не проущамъ вѣрѣя за да го не прочитамъ рядовно, като го испросваме съ мѣло отъ единъ нашъ съотечественникъ — вашъ подписатель. Въ послѣдний вашъ листъ зѣсна нѣмъ ся и прѣмпыи нашъ Сопотъ, съ съхищеніе прочегохмы съдържаніето за него и за училището, и оставамъ задѣжени на тоя вашъ корреспондентъ гдѣто гдѣто добро сторилъ, та вы е съобщилъ нашии слѣзны жѣзбы и сѣрдечны тѣжы, които попарихъ нашии младежескы сѣрда, като лешѣ станѣ, кога ослани е-сѣкъ крѣжкы растѣнія въ природата отъ правилимъ на ненадѣното оставаніе на прѣбывающаго на учителя. Вые недѣйте ся взара на нашего неопытно оше и дѣтинско описаніе на нашето сѣрдечно чувствованіе; нѣ друго неможемъ вы исказа, само, че се ви е на плачь, като си мыслимъ за отиваніето на учителя ни, а оше по-много, че въ растѣніе на 4-ре години, като можяхмы само да прочитамъ по таблицы въ взаимного училища, чрезъ неговото стараніе и лѣзливо труденіе можихмы да пристигнемъ до познаемъ, что е наука, что е истинско добро и толкова си науки, които както ланѣ, безкимъ и тѣжъ години благодарѣтъ честити наші надзиратели да вы ги опишете, като стане дай-Боже здравіе испытаніе.

Между насъ съученици има и такыва, които вѣче пристигамъ на възраст до 18-19 години, разумѣвая, че мы смѣ учили и пра други учители прѣдшественники на обичнаго на учителя Юрдана, нѣ увѣривамъ, че быдохме прѣшастливи, гдѣто ни сподоби Богъ съ таквъ трудолюбивъ и ревностенъ учитель, че инакъ щѣхмы да си останемъ равны съ нашии прѣжны съотечественники, които вѣче излѣзохъ отъ училището, като вѣзѣз учитель Юрданъ; тѣ си се Училища Граматикъ до глагола и Аритметикъ до дробѣты и съ това си остахъ. А мы на противъ отсѣвъ, что изучихмы рядовно до-вольно науки по Българскы, смѣйимъ ся похваля, че разбирамы грѣцкы, четемъ и пишемъ Турскы, одобри ни ся училището съ сѣтери които учительтѣ ни испроси отъ нѣкой родолюбѣцъ, и доста учебны книги. А зичто не на прѣдѣлахмы прѣди, не дай-Боже! да похулимъ прѣвѣты си учителя, нѣ повѣче мыслимъ, че причината бѣше, гдѣто нѣкой отъ тѣхъ учители не може да достѣи по-вѣче отъ години или години и половинѣ!

За това не ни прощава съвѣстѣтъ и чувството на признателностѣтъ да прѣмжлимъ нашѣтъ сѣрдечнѣ благодарности къмъ учителя си Юрдана и къмъ ученолюбивыи наши начальники и прѣбързаванъ съ прѣво да вы язвѣ и увѣривъ, что това — писанното,

да смѣ плакали, е истинна и си плѣчимъ и сега; а за наше малко утѣшеніе и прѣдумкъ дѣрзихмы да безпокоимъ ваше Господство да благоволи да виѣстите въ вашій листъ за показъ на сичкы читатели, че мы отъ сѣрце обичамъ нашего прѣбывающаго учителя.

Всепокорни ученици отъ Сопотского училища

• Никола П. Ковачевъ.

• Янко Теодоровъ

• Стефанъ Петковъ

отъ Изгоръ Българскы.

• Никола Т. Джуревъ

• Христу П. Ковачевъ

• Антимъ М. Нончевъ

• Никола Аретевъ

• Данчо П. Кантимиръ

• Георги К. х. Ивановъ

• Михаилъ П. П. Странджевъ

• Фрагю Ив. х. П. Фра.

• Никола Ив. х. Минчевъ

• Авраамъ Ив. х. Диловъ

• георгій А. П. Георгиевъ

„ Патю Г. Сѣйковъ.

• Тана Рачова

• Нанденъ Ивановъ отъ Паницере

• Калистри И. Бато.

• Михаилъ Ставровъ.

„ Янко Ивановъ

„ Минко А. х. Минчевъ.

„ и пр.

РУССЕ 10 Юніа 1859.

По В. Заповѣдъ презъ тѣхъ дни ся оравни стрѣвний пѣтъ русчуски именуемъ Саржъ бѣрѣтъ лѣжащъ отъ вѣтъ предградіето, който е единственъ почти на града нѣ за Румелия. Оравненіето това стана първий день отъ жителѣты и другитѣ три дни отъ селянитѣ, гдѣто всякой усердно отиде да работи безплатно и за общъ полѣжъ, понеже о-свенъ дѣто украсява града нѣ, али и всякій вече ся отърва отъ стрѣвноститѣ оныя които припѣтѣвахъ тѣрѣтъ много нѣй паче на тваритѣ кола въ дѣждовно време които тѣрѣтъ рѣдко да не ся стрѣваха.

Мѣрката тая на П. Правителство е до-стопохвална и селянитѣ неможѣтъ ся наравда гдѣто ся избавиха отъ голѣмыи трудности на тѣхъ пѣтъ; казувать, че ще го постелятъ съ калѣжѣмъ, нѣ не ся вижда оше начало му.

Нашый съотечественникъ Х Велико Пенчовичъ познатый отъ всякого за 40. годишныи му почти неуморны трудове да представителствува народа нѣ прѣдъ Царскій у града нѣ мезишъ и за горящѣтъ му ревность за народното му просвѣщеніе, успокои ся на 3. тоя мѣсяцъ на възраст 78. годишнѣтъ и ся пресели въ вѣчный животъ. Погребеніето бѣдѣ на утрѣшний день съ най голѣмъ обридѣтъ приличенъ на заслугитѣ му на отечеството нѣ на което народъ безчисленъ бѣше ся стекалъ да види достопохвалный тоя мѣжъ за послѣдний пѣтъ; и тукашнитѣ Австрійскій Консулъ и Прускій Вице-Консулъ присѣтѣвахъ на погребеніето. Главный учитель г. Дамяновичъ изговори слово надгробно въ всячко прилично, съ коего пространно разказа житіето покойнаго, заслугитѣ му на отечеството нѣ най паче въ времена и обоготелства бурни и напоследѣтъ свѣрши съ побужденіе къмъ граждани-тѣ нѣ да подражають добротѣ му дѣла.

Това е жалко, гдѣто еднородный му сынъ ся уличи въ странствіе и неможѣ да чуи послѣднѣтъ живѣтъ думѣтъ покойнаго си отца. Всички ся надѣвають чѣ е опредѣлил покойный жертвѣтъ приносительнѣ на Училището нѣ, тѣ ва обаче остава да познаемъ когато любимый му сынъ и почтеный нѣ съгражданинъ ся завѣрни благополучно въ отечеството нѣ.

Преди малко време ви бѣхмѣ говорили за 500-тѣхъ мишцѣтъ които е подарилъ покойный нашъ съотечественникъ Андреа Геновичъ на училището нѣ и които по причинѣ на Австрійското въ Букурѣтъ Консулато ся забавяха да ся предажѣтъ на Обществото нѣ споредъ завѣта покойнаго. Сега обаче

съ благодареніе ся научаваме чѣ Консулато то ся е побудило да признае за принащѣны (исполнители на завѣта) чѣтырѣтъ почитаеми лица които е опредѣлил покойный.

Благодѣтельно нѣщо е, Господа принащѣны да вземѣтъ подѣятелна грижѣтъ та да пѣтѣжѣтъ колкото поскоро онова, което покойный заповѣда въ да ся наредѣтъ, понеже доволно време е гдѣто дѣжѣтъ тѣхъ парѣтъ така мѣртвы безъ никакѣвъ доходъ; и тѣхъ като направѣтъ и себѣтъ освобождавать на Обществото нѣ задѣжѣвать да нѣмъ призна-телствува.

Колко добро было, ако п оныя завѣщанѣ 10,000. флорины сребрѣны отъ у Бра-чѣвъ покойнаго и незабвеннаго нѣ съотече-стѣника А. Х. Русега ся уздравѣха съ силѣтъ на завѣта покойнаго и ся отредѣше приходѣтъ нѣмъ!

Презъ тѣхъ дни ся случѣ у града нѣ едно нѣщо сѣщо като оныя които имѣте до-бритѣтъ да виѣстѣватѣ въ достопохвалный ви вѣстникъ „Българія“ подѣтъ названіе „ка-кво ново вѣхѣтъ има отъ Българскы Бѣт-гарѣтъ;“ тѣхъ пакъ като е прочѣтъ, не ли пѣ-тѣте отъ Русега какво ново, вѣхѣтъ има? Но-во вѣхѣтъ отъ Русега е, чѣ презъ тѣхъ дни ученицитѣ отъ училището нѣмъ ся възбунту-вали противъ учителя си А.... когото пен-скаи вече да нѣмъ предава защото неможѣтъ да насыти жадность тѣхъ които имѣли причинѣ да ся пазѣтъ съ българскій титулъ „ново вѣхѣтъ;“ (2) ученицитѣ сѣ за хвалѣтъ при-чѣтъ, понеже подѣтъ многото издѣрѣвалѣтъ на Настоятели училищѣтъ ся увѣрѣха чѣ не сѣ подострѣни отъ нѣкого; и хвалѣтъ испѣтъ ся направѣ когато оправѣтъ сѣмѣжѣтъ тая на ученицитѣ, заради това и нѣмъ наредѣха другъ учитель Пе... —

Новоопредѣленный за града нѣ общъ Губернаторъ не нѣ е дошелъ оше, жителѣтъ много нестерпиво го учѣкувать.

Разбойницѣтъ по мѣстѣтъ нѣмъ отъ день на день преусѣвѣтъ на предпріятѣтъ си. Презъ тѣхъ дни ся научаваме чѣ друга една чѣта хайдушѣтъ (казувать да е отъ прочѣто-то съдружество Османово) ся пѣвѣли колко сполучѣла да открадѣтъ отъ околнѣтъ мѣста 10-15 волове и кравы и безпріятѣтелно е продала по пѣвѣритѣтъ,

РАЗГЛАДЪ, 1-й Іуніа 1859.

По-голѣмѣтъ чѣстъ на тѣхъ годиш-нѣтъ пролѣтъ прѣмѣжѣтъ нѣмъ съ сѣмѣтъ е студѣны вѣтровѣтъ; едвамъ на 8 мѣсѣцаго нѣ-сѣца нача да затѣ дѣжѣтъ, и то него дѣлъ падна и градъ наедно, ако е дребѣтъ, нѣ доста очука лозѣтъ-та, граждѣтъ-ты и пр. и пр. И отъ него день на самъ нѣщо негѣ-дѣмъ освѣтъ презъ день презъ два дѣжѣтъ, и нѣщо неосѣщамъ освѣтъ острѣчѣтъ Есен-ли студѣ. Огнѣтъ-та сѣмѣмѣтъ тукъ тѣмъ и скрѣтъ-ты отъ пролѣтъ-тъ мѣсѣтъ сѣмъ потѣрѣхѣтъ. Нѣмъ съ сичѣтъ-тъ тѣмъ-зи хлѣбѣтъ отъ болѣсти лишѣни неостѣжѣмъ. Ина-на и болѣстъ-та Скарлатѣна заедно посѣтъ-хѣтъ и граѣтъ-тъ и сѣмѣтъ-та. Втора-та изнесе отъ кашѣтъ по 1, 2 и 3 дѣца. Сега болѣ-стѣтъ-ти попрѣстанахѣтъ нѣмъ дѣжѣтъ-тъ и стѣлъ-та сѣмъ слѣдовать и до днѣсъ.

Разбойницѣтъ и тука както и другаде, порасхождѣтъ са изъ гѣсты-ты шумѣтъ на делѣрманѣтъ. На 27 мѣсѣцаго едно момѣ българѣ отъ село Тѣчѣтъ, на 19-20 Годи-ны, отишло да си оре на нивѣтъ-тъ по сѣмѣ-чаю и вечерѣтъ-тъ не сѣ дошло, наутрѣтъ го търсѣтъ и наѣмѣватѣ малко на странѣтъ отъ нивѣтъ-тъ въ приѣмѣтъ-тъ заѣмѣчено, мѣсѣта му отъ гѣрѣмѣтъ-ты, бутовѣтъ-ты и пр. и пр. Зѣмѣски обрезѣли и одѣлѣли и най сѣмѣтъ заклѣно!!!

Това момѣ е сиромѣшко и не е кѣмѣ-атѣ, заклѣно нѣмъ за парѣ нѣмъ за нѣкой карѣтъ, но за-кѣмѣ!!!... На трѣмѣ Кѣрѣ-сѣрдѣри нѣмѣта Царѣството да ходѣтъ по кара-Дѣмѣтъ Дѣли-орѣманѣтъ и Зѣмѣтъ за да вардѣтъ Окружѣтъ-то. Стражѣ (дѣрѣбѣнтѣ) и стражѣри и по тѣмѣ-ты Пѣхѣтъ доволѣтъ; Цар-ството нѣмъ пѣмѣта редѣвно мѣсѣцѣтъ-ты пѣ-ты, народѣтъ-тъ по сѣмѣтъ-та гѣмъ посѣтъ-ца като избѣвѣтели и гѣмъ прѣема гѣстѣлюбиво; въ дѣрѣбѣнтѣ-ты нѣмъ давѣтъ Хранѣ сѣленѣ-ти (съ парѣ безъ парѣ) носѣтъ нѣмъ дѣрѣва-дѣтъ, нѣмъ и едѣмѣ-ты и другѣ-ти заслѣжѣтъ-ли Царѣско-то доѣро, и отговарѣтъ ли ся на сиромѣшкѣтъ почѣтъ? това сѣмѣтъ нека ра-зѣмѣла и разѣмѣда...